

Teologická
fakulta
Faculty
of Theology

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Oponentský posudek bakalářské práce

Anny Štráchalové

Katecheze dospělých po 2. vatikánském koncilu

Formální a jazyková stránka:

Práce obsahuje 33 stran textu, odpovídá limitu TF JU. Text je členěn do kapitol a podkapitol 1. a 2. řádu, i tak však některé podkapitoly slouží spíše jako osnova, a to vzhledem ke svému malému rozsahu. Členění je však logické a usnadňuje orientaci ve způsobu, jakým autorka analyzuje zvolený problém.

V textu se autorka odvolává na 31 odborných zdrojů knižních a na 3 zdroje elektronické, přičemž u jednoho titulu se dopouští chyby v názvu jednoho dokumentu (Všeobecné direktorium o katechezi /správně „pro katechizaci“/).

Seznam literatury je přehledný, odpovídá citačním mezinárodním normám.

V textu cituje autorka korektně.

Po formální stránce se autorka dopouští některých gramatických chyb. Např. v samotném tématu práce prokazuje neznalost správného psaní 2. vatikánského koncilu (po řadové číslovce s malým „v“), na s. 15 neznalost psaní velkých písmen v náboženských pojmech („...díky duchu svatému), s. 16 – nesprávné psaní jména papeže (Jan XXIII – chybí tečka za řadovou číslovkou). Občas neužívá správně čárek v souvětích, zejména v závěru práce.

Častější jsou také tiskové chyby (např. s. 16, 1. věta: „...a některé katechetickými prvky...“, na s. 37 zůstal v závěru zřejmě omylem nevymazaný text apod.).

Na místech, na nichž je autorka odkázána na vlastní formulace, prokazuje stylistickou neobratnost. Například v Úvodu: „Vysvětlíme si rozdíl...“ nebo při analýze anketních odpovědí – s. 36: „Nicméně je mnou oslovený vzorek převážně pohodlný a nechce se mu do této aktivity investovat moc navíc.“

Obsahová stránka:

Největší připomínky mám k samotnému obsahu práce. Především autorka neuvedla ve výčtu dokumentů 2. vatikánského koncilu dokument, který je vzhledem k jejímu tématu stěžejní: Prohlášení o křesťanské výchově (Gravissimum Educationis). V práci chybí také analýza Dokumentu o směřování katecheze a náboženského vzdělávání v České republice. V historickém exkursu chybí odkazy na důležité směry v katechezi před 2. vatikánským koncilem (např. kerygmatické hnutí, hnutí katechetické obnovy atd.). Autorka také necituje z prací M. Zimmermannové, která se touto problematikou v ČR systematicky publikačně zabývá.

V pokusu o definice základních pojmů chybí hlubší vhléd do dokumentů některých národních biskupských konferencí v Evropě, které jsou dostupné v ČJ a v nedávné době se staly součástí odborných diskusí na poli katecheze v české římskokatolické církvi. Autorka také zřejmě nevěděla o aktuálních publikacích, jejichž autoři pracují přímo na

TF JU. Místo toho analyzuje papežské katecheze, které se samotné podstatě, organizaci a praxi katecheze dospělých de facto nevěnují.

Chybí také některé důležité informace týkající se psychologické charakteristiky vývoje víry člověka v dětství, mládí a dospělosti, eventuálně s ohledem na sociologickou charakteristiku současné společnosti vzhledem ke křesťanské víře, atd. Práci tak sice naplnila obsahem, ale neumožnila hlubší vhled do zkoumaného problému.

Pozitivně lze hodnotit výzkumnou metodu anketního šetření v 8. kapitole, jehož analýza přeci jen přináší zajímavé poznatky týkající se vztahu věřících lidí v mladší dospělosti ke katechezi v malé venkovské farnosti.

Závěr:

Práce vykazuje nedostatky jak po formální, tak po obsahové stránce. Autorka se však zcela neminula cílem, když v závěrečné kapitole shrnuje výsledky anketního šetření provedeného v konkrétní farnosti, které přináší drobné impulsy pro porozumění problému katecheze po 2. vatikánském koncilu v české římskokatolické církvi.

Navrhovaná známka:

dobře

doc. PhDr. Ludmila Muchová, Ph.D.